

Πέραμα: Εργαστήριο Πολιτικής Δυστοπίας

φωτογραφία: Γιάννης Νικολόπουλος

Περνώντας τη Λεωφόρο Δημοκρατίας και πηγαίνοντας προς το Πέραμα, δίπλα από τα καζάνια που λένε, υπάρχει κρεμασμένη πάνω στα φώτα του δρόμου μια σημαία με κέλτικο σταυρό, ένα φασιστικό σύμβολο που σε καλωσορίζει στην πόλη· σε μια εργατούπολη που η ανεργία και η φτώχεια έχουν τα «κλειδιά» της τα τελευταία 7-8 χρόνια.

Όσες προσπάθειες και αν έγιναν για να κατέβει η σημαία και η σημασία της, με τη μορφή βέβαια παρακλήσεων ή επισημάνσεων προς την απερχόμενη δημοτική αρχή Παντελή Ζουμπούλη, έπεσαν στο κενό. Όπως στο κενό είχαν [πέσει πρόσφατα κάποιες](#)

[προσπάθειες αντιφασιστών](#) που ήθελαν να ακυρώσουν προεκλογική εκδήλωση της Χρυσής Αυγής στο δημαρχείο Περάματος.

Δεν ήταν λίγοι αυτοί που μίλησαν για ισχυρές πιέσεις, ακόμη και για τηλεφωνήματα που έγιναν μέσα από τον Κορυδαλλό όπου είναι προφυλακισμένα στελέχη της νεοναζιστικής οργάνωσης καθώς και ο πρώην πυρηνάρχης της Χ.Α. στο Πέραμα Γιάννης Λαγός.

Τα όποια τηλεφωνήματα βέβαια και οι όποιοι, κάμποσοι, τραμπουκισμοί, εντάσσονται στην στρατηγική την οποία σχεδιάζει και φροντίζει να υλοποιεί η οργάνωση στο Πέραμα αλλά και την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά (Κερατσίνι, Νίκαια, Κορυδαλλός).

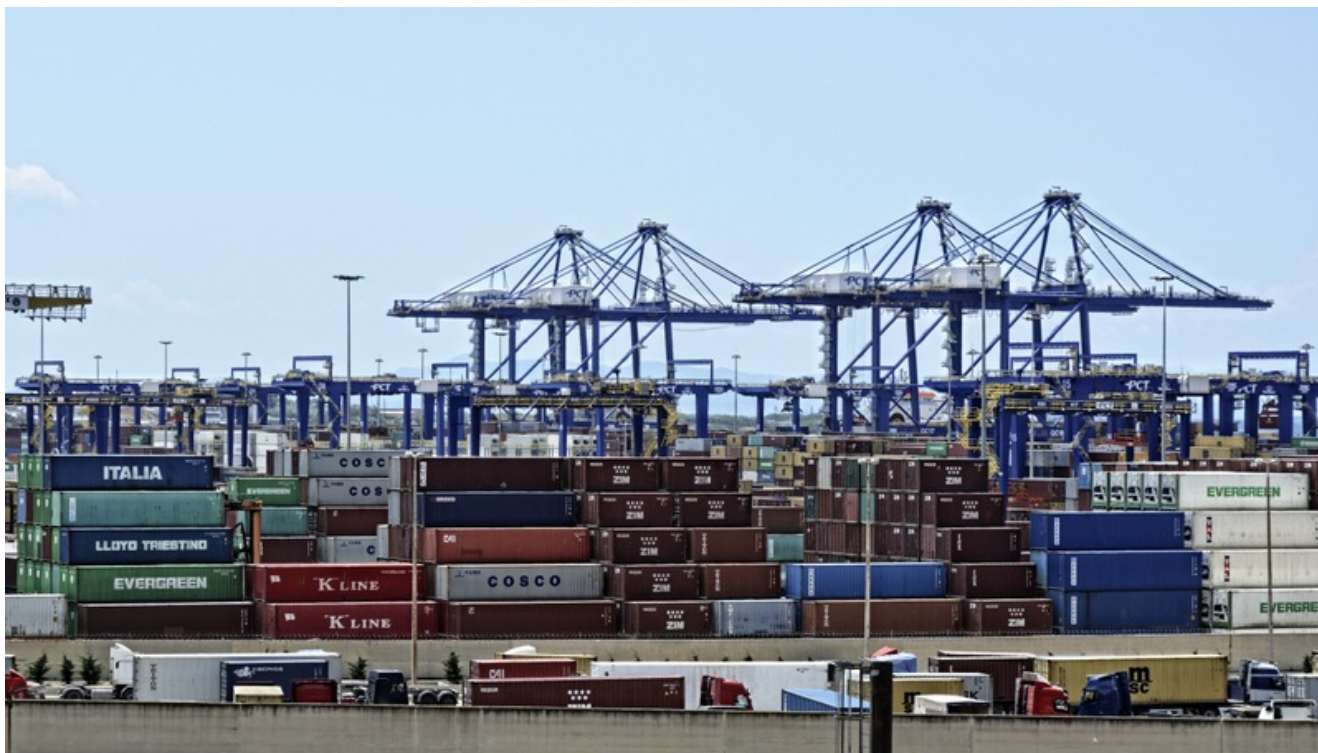
Μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι, και ενώ έχει ανοίξει από τη σαμαρική κυβέρνηση η υπόθεση εσωτερικής αναδιάρθρωσης «εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή», η περιοχή του Πειραιά παραμένει ένα πεδίο εξόρμησης χρυσαυγίτικων ταγμάτων εφόδου, με τη διακριτική συνοδεία της ΕΛ.ΑΣ. ([βλέπε](#) ξήλωμα του πανό στο σημείο δολοφονίας Φύσσα, η πρώτη φορά που οι νεοναζί «ξαναβγαίνουν» από το καβούκι τους, και ταυτόχρονη επίθεση στο στέκι Ρεσάλτο. Πρόσφατα και στον [αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Pasamontana](#)).

Εκτός από τις προκλήσεις που γίνονται ευρύτερα «γνωστές» λόγω μιντιακών αναφορών, βρίσκεται σε εξέλιξη μια συγκεκριμένη στρατηγική με πορείες σ' αυτές τις γειτονιές, μοιράσματα φυλλαδίων, ρατσιστικές διανομές τροφίμων (Πέραμα) καθώς και επιθέσεις σε μετανάστες (βλ. επίθεση σε μετανάστη στο Περιβολάκι Νίκαιας).

Η επιρροή των νεοναζί και η ανοιχτότητα που απολαμβάνουν σ' αυτά τα μέρη, χωρίς να μένει πάντα αναπάντητη σε επίπεδο γειτονιάς ή δρόμου, (επιπλέον, για κάποιο διάστημα μετά τη δικαστική τους περιπέτεια «μαζεύτηκαν», μέχρι βέβαια την πρόσφατη αναμπουμπούλα έξω από τα εκλογικά κέντρα του Πειραιά), γίνεται σε έναν κοινωνικό «ιστό» με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Έναν ιστό που έχει υφανθεί και υφαίνεται ταυτόχρονα με

αντιφατικά στοιχεία: με φτωχοποίηση και μικροαστισμό, με περιθωριοποίηση και οράματα-επαγγελίες-συμφωνίες κοινωνικής/οικονομικής ισχύος.

φωτογραφία: Γιάννης Νικολόπουλος

Μια Ζώνη μέσα στη Ζώνη

«Όταν υπήρχαν δουλειές, όλοι ήταν βολεμένοι, υπήρχε ένα αλισβερίσι οικονομίστικο. Ήσουνα καλός συνδικαλιστής και έφερνες δουλειές και χρήματα: όλα ήταν μια χαρά. Τώρα έχουν αγριέψει τα πράγματα», λέει ένας παλιός εργάτης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη. Όπως πάει η κατάσταση, με τα ελάχιστα μεροκάματα που υπάρχουν σήμερα (20 μεροκάματα το εξάμηνο στην καλύτερη των περιπτώσεων, λένε κάποιoi) υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να μην ξαναδουλέψει εκεί· όχι μόνο αυτός αλλά και χιλιάδες άλλοι.

Μέσα σε τρία χρόνια οι μόνιμοι απασχολούμενοι στη Ζώνη ανέρχονται στους 550 όταν πριν από το 2008 έφταναν τους 6.000.

«Πολλοί από εμάς δεν θα ξαναδουλέψουν», λένε στο Πέραμα. Για το αν και εφόσον χρειαστεί να ξαναδουλέψουν, εξαρτάται προς το

παρόν από τα εφοπλιστικά και κρατικά σχέδια για όλη την πειραϊκή περιφέρεια.

Από το λιμάνι του ΟΛΠ που έχει παραδοθεί στην Cosco, με τις εργασιακές ταχύτητες να διαμεσολαβούνται από τις κεντρικές κρατικές συμφωνίες και από τους υπεργολάβους που αναλαμβάνουν να εδραιώσουν νέα εργασιακά κάτεργα ([βλέπε περίπτωση Δημήτρη Μπατσούλη με τη «Διακίνηση Α.Ε.»](#)), μέχρι τις φήμες που θέλουν καζίνο στο Πέραμα για έναν εξαθλιωμένο πληθυσμό ο οποίος θα φυτοζωεί, πλέον μέσα στο τζόγο· οι «επιστήμονες» του τζόγου ξέρουν καλά ότι οι επιχειρήσεις τους συντηρούνται από αυτούς που σταθερά και συστηματικά παίζουν μικροποσά, από τους φτωχούς που επιστρέφουν για να παίξουν ψίχουλα.

Μαρινάκης και Μελισσανίδης φαίνεται να έχουν διαφιλονικούμενα συμφέροντα στην περιοχή, με τον πρώτο λόγω του ισχυρού εμπορικού στόλου να καλοβλέπει το φιλέτο του ΟΛΠ και με τον δεύτερο, όπως λένε στις γειτονιές, να θέλει το παλιό εργοστάσιο του Κεράνη για να μπει στο χώρο των συμβατικών ή τύπου toll αποθηκών.

Στην προετοιμασία της διάδοχης κατάστασης, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη, έρχεται να «κολλήσει» το ξυλοκόπημα μελών του ΠΑΜΕ τον Σεπτέμβρη του 2013 αλλά και η παρουσία των χρυσαυγιτών στη Ζώνη με τον Λαγό, τον Παναγιώταρο και τους λοιπούς ντόπιους οι οποίοι διακήρυτταν την επιθυμία τους για χαμηλότερα μεροκάματα, «μαζί με τους εφοπλιστές μας γιατί από κει πέρα εξαρτιόμαστε» (αναλυτικά [ΕΔΩ](#) για τη δικογραφία της επίθεσης στο Πέραμα, και τη διαχείριση του ζητήματος από τον Λαγό).

Σύμφωνα με πληροφορίες, από τα 30 άτομα που είναι στο σωματείο που ίδρυσε η Χρυσή Αυγή, οι 25 είναι εργολάβοι στη Ζώνη και οι υπόλοιποι εργάτες. Ήδη έχουν δει το φως της δημοσιότητας ρεπορτάζ ([εδώ](#) και [εδώ](#)) που αφορούν τον Περικλή Μουλιανάκη, πυρηνάρχη της Χ.Α. στο Πέραμα και υποψήφιου αντιπεριφερειάρχη στον Πειραιά.

Ο Μουλιανάκης που δηλώνει μέχρι σήμερα ότι «θα τελειώσει» τους

λακέδες του ΠΑΜΕ, έχει συστήσει, σύμφωνα με το «Έθνος», εταιρεία ενοικίασης εργαζομένων ενώ την ίδια ώρα συμμετέχει ως γραμματέας Οργανωτικού στην [ΠΟΥΑΧΦ](#), μιας συνδικαλιστικής όπως χαρακτηρίζεται ένωσης στο χώρο της ασφάλειας χρηματοποστολών-φυλάκων.

Η παρουσία των χρυσαυγιτών στη Ζώνη έχει ενταθεί τα τελευταία 2-4 χρόνια. Όπως λένε παλιότεροι, αρκετοί από αυτούς ήταν στα σωματεία «μαζί με Πασόκους, ή Νεοδημοκράτες, δεν ήταν φανερά Χ.Α.».

φωτογραφία: Γιάννης Νικολόπουλος

Στο δρόμο και στα γραφεία

Οι συνεχείς απειλές και γύρες των Χρυσαιγιτών στην περιοχή, ένα μήνα πριν τις εκλογές [εντοπίστηκαν από «τα Νέα»](#), και τον δημοσιογράφο Γιάννη Παπαδόπουλο. Αν κανείς περπατήσει στο Πέραμα θα δει στους τοίχους σβησμένα και ξαναγραμμένα συνθήματα της Χρυσής Αυγής και του ΚΚΕ.

Μετά τη δολοφονία του Φύσσα και παρά τις τότε καταδίκες της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής για τον θάνατο του Κερασιγιώτη, ο πόλεμος στους τοίχους παρουσιάζει ένα ιδιότυπο χαρακτηριστικό, για κάποιον που παρατηρεί στενά τα τεκταινόμενα.

«Πριν τη δολοφονία Φύσσα, τα συνθήματα της Χρυσής Αυγής ήταν γραμμένα με μαύρο χρώμα και του Ολυμπιακού -αν δει κανείς και στις γύρω περιοχές- ήταν γραμμένα με κόκκινο χρώμα. Μετά τη δολοφονία του Φύσσα τόσο τα συνθήματα της Χρυσής Αυγής όσο και του Ολυμπιακού είναι γραμμένα με μαύρο. Λίγο περίεργο τα συνθήματα του Ολυμπιακού να είναι γραμμένο με μαύρο, δε νομίζετε;...».

Οι σχέσεις μιας μερίδας της κερκίδας του Ολυμπιακού με την Χρυσή Αυγή έχουν ήδη εκτεθεί: διαβάστε σχετικά [εδώ](#) και [εδώ](#). Όσο θα περνάει ο καιρός η σχέση αυτή θα γίνεται ολοένα και πιο ορατή, στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, μια σχέση η οποία θα διασυνδέεται, όπως θα δούμε στο μέλλον, μεταξύ της Χρυσής Αυγής και του νέου πολιτικού σχηματισμού που ηγούνται οι Μώραλης-Μαρινάκης.

Επιστρέφοντας στο Πέραμα, και το πείραμα των κρατικών και εφοπλιστικών σχεδίων που διεξάγεται εκεί, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η πάταξη της Χρυσής Αυγής δε φαίνεται να πηγαίνει όπως ...παρουσιάζεται.

Διάφορες φιγούρες κοσμούν με την δραστήρια παρουσία τους την πιο «σοβαρή» Χρυσή Αυγή.

Με μια ματιά στο [συνδυασμού του Μουλιανάκη](#), συναντά κανείς υποψηφίους όπως ο οδηγός και φρουρός του Ν. Μιχαλολιάκου [Σωτήρης Δεβελέκος](#), ο Χρήστος Κυριτσόπουλος που πρωτοστατούσε στο Πέραμα για το σωματείο, ο [προφυλακισμένος Μάκης Μπαρέκας](#) και ο Νεκτάριος Σαλούφας, προσωπικός φρουρός του βουλευτή Πειραιά της ΧΑ Νίκου Κούζηλου και συμμετοχος μεταξύ άλλων σε επίθεση κατά της ΚΕΕΡΦΑ στον Πειραιά, τον Μάρτη του 2012 (αναλυτικά και [εδώ](#)).

Στο Πέραμα, όσοι λίγοι προσπαθούν να οργανωθούν απέναντι στον

κέλτικο σταυρό που κοσμεί την είσοδο της πόλης, βρίσκονται υπό πίεση. Κάθε φορά που η Ανοιχτή Συνέλευση Περάματος κάνει μια δράση, ένα μοίρασμα τροφίμων (χωρίς φυσικά χρυσαυγίτικες προτιμήσεις) συναντά συνεχώς διαμαρτυρίες και γκρίνιες.

Όταν πρόσφατα έκαναν δράση για την ελευθερία μετακίνησης στα μέσα μαζικής μεταφοράς, πολλοί καλοθελητές σταθμάρχες και λοιποί βρέθηκαν να ζητάνε πειστικά ονόματα – ένα περίεργο πράμα, όμοιες πιέσεις δεν έχουν οι χρυσαυγίτες στην περιοχή.

Όσο για την τοπική αυτοδιοίκηση και τους «δημοκρατικούς» χώρους που φιλοξενεί, η ευγενική ανοχή απέναντι στη Χρυσή Αυγή επιβεβαιώνει τους καιρούς.

Τόσο το ΚΚΕ, όπως λένε μερικοί, προσπαθεί να αποφύγει την ευθεία αντιπαράθεση ή την όποια σύγκρουση για να μην χρεωθεί τη «θεωρία των άκρων».

Όσο για το ΣΥΡΙΖΑ, οι καταγγελίες, όπως πρόσφατα στην περίπτωση της εκδήλωσης στο δημαρχείο Περάματος, είναι μάλλον αόρατες. Η ύπαρξη της Χρυσής Αυγής που κόψει ψήφους από τη Νέα Δημοκρατία, είναι ένα ελκυστικό μικροπολιτικό παιχνίδι... (για το τουρλουμπούκι με τη Ζώνη και τον ρόλο του ΠΑΜΕ κατά καιρούς, χωρίς βέβαια να νομιμοποιείται το όποιο χρυσαυγίτικο σχέδιο, διαβάστε [εδώ](#)).